

гайда въ ржка е обиколилъ три пжти кралската трапеза, въ честь на княза ни, който иде отъ страна, дѣто гайдитѣ пишатъ по сжщия начинъ).

Единъ отъ по-щедритѣ автори за Сливенъ прѣзъ тоя периодъ е американецътъ Морисъ¹⁾.

„Градътъ, пише той, е близо до Желѣзната Врата на Балкана и има 20,000 ж. Сливенскиятъ проходъ (Demir-Capu, iron gate) е прочутиятъ балкански проходъ водящъ отъ Сливенъ за Стара-Рѣка въ България (Celebrated passage of the Balkan from Selimnia in Roumelia, to Stareka in Bulgaria). Градътъ е срѣдище на единъ отъ най-голѣмитѣ панаири въ империята (one of the largest fairs of the Empire) и има заведения за фабрикация на оржия (manufactory of arms).

За да завършимъ съ отзивитѣ на западнитѣ автори за Сливенъ до половината на миналия вѣкъ, остава да прѣведемъ още нѣколко бѣлѣжки за града, срѣщани у разнитѣ енциклопедически словари.

Въ капиталния трудъ на Ланглоа, Сливенъ е не лесно откриваемъ подъ тѣй прѣдаденитъ му имена: Sliono или Slono²⁾. „Градътъ, пише той, е като крѣпостъ на европейска Турция (Romelie) и е на 6 морски мили отъ Ямболъ (Iampoli), а прѣвзетъ отъ руситѣ прѣзъ послѣдната война“.

Въ брюкселския географиченъ словарь, Сливенъ е Selimno, Selymnia и Islamdji³⁾. „Градътъ отстои 30 часа отъ Русчукъ и 25 отъ Одринъ; разположенъ е въ пѣсъчлива долина и заграденъ съ стѣни. Има три джамии, бани и работилници за карабини, които се цѣнятъ твърдѣ много между турцитѣ. Тукъ се произвеждатъ още вълнени, дебели материи, хубави черги и розово масло, а прѣзъ юни — въ града става единъ отъ най-голѣмитѣ панаири на европейска Турция, посѣтяванъ отъ нѣмски, руски и т. н. търговци. Градътъ има 20,000 ж. и наоколо му се култивиратъ много рози и плодове“.

Въ голѣмия френски словарь (Grand Dict. Univ. T. XIV) Сливенъ, осбѣнъ по-често срѣщанитѣ си имена

¹⁾ Morris Ed. The Turkish Empire etc. Philadelphia. 1855, pp. 128, 190, 192.

²⁾ Langlois H. Dict. univ. T. IV. Paris, 1838, p. 1136.

³⁾ Dict. geogr. univer. Bruxelles, 1839. XII, p. 114.